

† Τῆ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Τὴν ἀνάμνησιν τῆς τοῦ Ἀδάμ ἐξορίας ἀπὸ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἔταξαν ἐνταῦθα, τῆ παραμονῇ τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, οἱ θεϊότατοι πατέρες, δεικνύοντες οὐχὶ διὰ λόγων ἀπλῶν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, πόσον ὠφέλιμὸν ἔστιν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸ τῆς νηστείας καλόν· καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου πόσον ἀβλαβές καὶ ὀλέθριον ἡ ἀκρασία καὶ τῶν θείων ἐντολῶν ἡ παράβασις· καὶ ὅτι πρώτη ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἄνθρώπους ἔστιν ἡ τῆς νηστείας ἐντολή, ἣν λαβόντες οἱ πρωτόπλαστοι καὶ μὴ φυλάξαντες αὐτήν, οὐ μόνον θεοὶ οὐκ ἐγένοντο, ὡς ἐφαντάσθησαν, ἀλλ' ἀπώλεσαν καὶ ἦν εἶχον μακαρίαν ζωὴν· καὶ πεσόντες εἰς φθορὰν καὶ θάνατον, μετέδωκαν αὐτὰ ταῦτα καὶ μυρία ἄλλα κακά, ὅσα ἐκείθεν ἐπήγασαν εἰς ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος. Ταῦτα πάντα τιθέασιν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν σήμερον οἱ θεοφόροι πατέρες· ἵνα ἐνθυμούμενοι τὸ πῶθεν ἐξεπέσαμεν καὶ τί ἐπάθομεν διὰ τὴν τῶν πρωτοπλάστων ἀκρασίαν καὶ παρακοήν, σπουδάσωμεν ἐπανελθεῖν πάλιν εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐκείνην μακαριότητα καὶ δόξαν διὰ νηστείας καὶ τῆς ὑπακοῆς εἰς πάντα τὰ θεῖα προστάγματα.

Ἐπολυτικίον Ἀναστάσιμον τοῦ Ἦχου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Τριφιδίου.

Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τῆς σοφίας ὁδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων παιδευτά, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστά, στήριζον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου Δέσποτα. Σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χεῖλη μου, οὐ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.